

என் பாலய, பதினம் வயதுகளில் மனோட்டு நாவலாசிரியர்களின் நாவல்கள் பலவற்றின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புகளை நான் யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நலகத்திலிருந்து இரவல் பெற்று வாசித்துள்ளேன். அவற்றில் என்ன மிகவும் கவர்ந்த நாவல்களாக மார்க் ட்வைனின் 'ஹக்கில் பெர்ரி ஃபின்னின் சாகசங்கள்', ரொபர்ட் லயிஸ்டீ வன்சனின் 'புதயைல் தீ வு' என்பவற்றைக் குறிப்பிடுவனே. பின்னர் வளர்ந்ததும் ஹக்கில் பெர்ரி ஃபின்னின் சாகசங்கள் நாவலின் ஆங்கில; நல்லினையும் வாசித்துள்ளேன். அண்மையில் முனைவர் ர.தாரணி 'பதிவுகள்' இணைய இதழ்க்கு மார்க் ட்வைனின் சிறுகதையொன்றைத் தமிழாக்கம் செய்து அனுப்பியபோது அவர் தமிழாக்கம் எனக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. உடனேயே ஒரு யோசனையும் தோன்றியது. அவரிடம் ஏன் அவர் 'ஹக்கில் பெர்ரி ஃபின்னின் சாகசங்கள்' நாவலைத் தமிழாக்கம் செய்யக்கூடாது என்று கேட்டிருந்தனே. அதற்கு அவர் உடனடியாகவே மகிழ்ச்சியுடன் சம்மதித்தார். உடனேயே அத் தியாயங்கள் சிலவற்றையும் தமிழில் எழுதி அனுப்பியிருந்தார். அவருக்குப் 'பதிவுகள்' சார்பில் நன்றி. இந் நாவல் இனி பதிவுகளில் தொடராக வளையும. வாசித்து மகிழுங்கள். உங்கள் கருத்துகளையும் அறியத்தாராங்கள். - வ.ந.கிரிதரன், ஆசிரியர் 'பதிவுகள்'

0000000000 00000000

அவர்கள் தோணியில் ஏறியதும் முதல் வலையாக ராஜா என்னை நோக்கி வந்தார். எனது மலே சட்டையின் கழுத்துப் பட்டையைப் பிடித்து உலுக்கியவாறே என்னிடம் கட்டை:

"எங்களையிடம் ஓட முயன்றிருக்கிறாய், இல்லையா, பையா? எங்களின் நட்பு உனக்கு சலிப்புத் தட்டிவிட்டதா? ஹாஹ?"

நான் கஹினேன் "அப்படி இல்லை அரசே! நாங்கள் அப்படி நினக்கவில்லை. தயை கஹிந்து அப்படி நினக்காதீர்கள், மாட்சிமை பொருந்திய மன்னரே!"

"நல்லது. அப்படியானால், நீ என்ன செய்ய முயற்சித்தாய் என்று கஹி விடு. இல்லாவிட்டால், உன் உடலில் உள்ளிருக்கும் அனதைத்தையும் வளையே உருவி விடுவனே."

"சத்தியமாக என்னவெல்லாம் நடந்ததோ அதை அப்படியே கஹிவிடுகிறேன், மனம்மை பொருந்திய ராஜாவே! என்கரத்தைப் பிடித்து அழைத்துச் சனெற அந்த மனிதன் என்னிடம் மிகவும் அன்பாக இருந்தான். கடந்த வருடம் என வயதில் ஒரு சிறுவன் இறந்து போனது பற்றி அடிக் கடி சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். அதே போன்றதொரு பயங்கரமான ஆபத்தில் இன்னொரு சிறுவன் இப்போது இருப்பதைப் பார்க்க அவனுக்கு வருத்தமாக உள்ளது என்று கஹினான். தங்க மட்டையைக் கண்டதும் அனவைரின் கவனமும் சிதறி சுவப்பெட்டியை நோக்கி ஓடிய சமயம், அவன் என்கையை விடுத்து, "ஓடிச் சிலை. இல்லாவிடில், அவர்கள் உனதைத் தடுக்கில் போடுவது நிச்சயம்." என்று என் காதில் கிசுகிசுத்தான். எனவதோன் நான் அங்கிருந்து ஓட்டம் எடுத்துத் தனே."

Written by - ஆங்கில மஹிமம் : மார்க் ட்வைன் | தமிழில் : முனவைர் ர.தாரணி -
Tuesday, 12 May 2020 17:32 - Last Updated Wednesday, 13 May 2020 10:43

ராஜா கடைடார்" "ஹக் உம! நாம் அந்த நீ கரோக்கள் அல்லவா அதைத் திருபினார்கள் என்று நினதை தோம!"

அது என்னகைக் கொஞ்சம் சங்கடத்தில் நளிய வதைத்தது.

"ஆம்" மிக மடுவாக அழுத்தத்துடன் கொஞ்சம் நகலான தொனியில் பிரபு கஹினார் "நாம் நினதை தோம."

ஓர் அரை நிமிடத்திற்குப் பிறகு ராஜா வார்த்தகைகளை அழுத்தம் திருத்தமாக உச்சரித்தார் "கடசைக்கு அவர்கள் சயெ தார்கள் என்று நான் நினதை து விட்டனே."

அதே தொனியில் பிரபு பதிலிறுத்தார் "ஓ. நான்தான் சயெ தனே."

பசேசின் தன்மயைகைக் குலகைக்கும் விதமாக எரிச்சலுடன் ராஜா இவ்வாறு கஹினார்:

"இங்கே பார், பில்ஜ்வாட்டர்! என்ன சொல்ல வருகிறாய்?"

பிரபு பட்டென்று பதிலளித்தார்.

"நீ அவ்வாறு ஏதோ நினதை துக் கொண்டுகஹுகிறாயே. நான் உன்னகைக் கடைக்கிறனே. நீ என்ன கஹ வந்தாய்?"

"ஹஹக் கும்" ராஜா கலேயாகக் கஹினார் "எனக்குத் தளிரியாதது. ஓர் வளளை நீ அசந்து தபங்கிக் கொண்டிருக்கும் போது என்ன நடந்தது என்று உனக்குத் தளிர்த்திருக்காது."

பிரபு சிலிர்த்துக் கொண்டுகஹினார்: "இந்த மடத்தனத்தளை நீ மறக்கவளே மாட்டாயா? நான் என்ன ஓர் வடிகட்பின மட்டாள என்று நினதை துக் கொண்டாயா? அந்த சவப்பெட்பிக் குள் யார் அதை ஒளித்து வதை திருப்பார் என்று எனக்குத் தளிரியாதனென்று நினகைக்கிறாயா?"

"ஆம் ஐயா! உனக்குத் தளரியுமென்று எனக்குத் தளரியும். ஏனென்றால் அதை ஒளித்து வதை தவனளே தானே!"

"பொய்யன்" பிரபு கஹீபத்துடன் கஹியவாறே, ராஜாவின் கழுத்தளை இறூக்கிப் பிடித்தார். ராஜா கதற ஆரம் பித்தார்.

"ஐயோ! எனது கரல் வளையிலிருந்து உன்கயைகை எடு. நான் சொன்னதைத் திரும்ப எடுத்துக் கொள்கிறனே." ராஜா களெசினார்.

"நல்லது. இப்பதோவது உண்மயைகை ஒத்துக் கொள். நீ தானளே அந்த மட்டயைகை சவப்பெட்பியில் ஒளித்து வதை தது? இன்னும் சிறிது நாட்கள் கழித்து என்னை ஏமாற்றி விட்டு நீ மட்டும் பஹீ அந்த கல் லறயைகை தனோண்டி அந்த மட்டயைகை எடுத்துக் உனக்கு மட்டும் வதை துக் கொள் வதுதான் உன் உத்தசேம்." என்று பிரபு கஹினார்.

"ஓர் நிமிடம் இரூ, பிரபு! ஓர் களே விக் கு மட்டும் பதிலகை எனக்கு நரேமயைகைக் கஹி விடு. நீ அதை அங்கே வகை கவிலலயைகை ஹால், அந்த உண்மயைகை மட்டும் கஹுகு."
